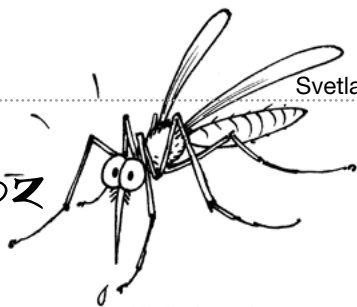

Komar Zz

Nekega poletnega večera se je rodil droben komar, ime mu je bilo Zz. Nekaj časa je plesal nad močvirjem, potem pa je postal lačen in nekaj mu je reklo, naj leti proti hiši z razsvetljenimi okni. Pa jo je mahnil tja, zaplaval je skozi odprto okno in nekaj časa krožil okoli luči.

Za mizo je sedelo nekaj ljudi, pravkar so bili povečerjali. Kar naenkrat pa so skočili pokonci in začeli ploskati in vpiti:

»Komar, komar! Glej ga, tamle je!«

Komar Zz je bil prijetno presenečen, saj si niti pomisliti ni upal, da ga bodo sprejeli s takimi častmi.

»Zzzz,« je rekel, »saj sem čisto navaden komar, nič posebnega! Pa vseeno prav lepa hvala za pozdrav!«

Pa ga sploh niso slišali, ampak so se obnašali kakor ponoreli, nekateri so ploskali, drugi pa so kar po stenah tolkli. Zdaj mu je postalo že kar nerodno in se je od zadrege skril v najtemnejši kotiček.

»Kje pa je?« so vpili ljudje. »Pravkar je bil še tu! Oooh, ušel je!«

Spet so posedli za mizo, potem ko so zaprli vsa okna. Komar Zz je bil ginjen, ko je videl, kako se bojijo, da bi jih zapustil. Sklenil je, da nekaj časa počaka, potem pa jih bo presenetil. To bodo veseli! Čez čas so se ljudje odpravili spat in pogasili luči. Nekdo je vzdihnil:

»Le kje je zdaj tisti komar? Gotovo bo prišel k meni!«

»Zz, zakaj pa ne?« je rekel komar in zletel na belo rjuho.

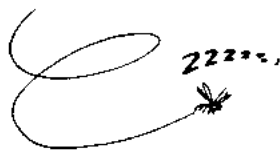
Mož v postelji je še enkrat vzdihnil in začel smrčati.

»Zzz, tukaj sem,« je rekel Zz in mu sedel na nos, mož pa je kar spal.

Komar ni bil zadovoljen in je pičil moža v nos. Mož je skočil pokonci in se počil po nosu.

»No!« je rekel komar, »pazzzi no malo! Malo je manjkalo, pa bi bil mahnil naravnost po meni!«

In je užaljeno odletel na strop. Mož je znova zavzdihnil in se pokril z rjuho čez

glavo. Tedaj je komar sprevidel, kako je možu žal neprevidnosti. Počasi se je spustil spet na posteljo in rekel:

»Zzz, saj ni bilo nič hudega, kar odkrij se!«

Mož je rahlo zasmrčal in odgrnil odejo z obraza. Spal je. Zz je zletel tik k njegovemu ušesu in zapel:

»Zzz, sem že tukaj, zbudi se in mi še enkrat zaploskaj!«

Tedaj je mož prižgal nočno svetilko, se z divjimi očmi zagledal v komarja in čisto zares plosk ... ni! Tako

je umrl komar Zz. Njegovo življenje je bilo kratko, a veselo. In to je konec drobne zgodbe o drobnem komarju. Zzzzzz!

Naloge:

Uredi dogodke, kot si sledijo v zgodbi. Označi s številkami.

- ☐ Ljudje ploskajo in kričijo.
- ☐ Moški udari po komarju.
- ☐ Komar odleti v hišo.
- ☐ Komar umre.
- ☐ Komar se rodi.

Odgovori na vprašanja:

- Zakaj komar Zz odleti v hišo?
- Kaj delajo ljudje, ko zagledajo komarja?
- Kaj si o tem misli komar?
- Zakaj komar piči moškega v nos?

Glavni lik zgodbe je komar Zz. Kakšen se ti zdi? Opiši ga s tremi pridevniki in pojasni svojo izbiro.

S sošolko oz. sošolcem se pogovarjaj o koncu zgodbe. Se ti zdi žalosten ali zabaven? Ali morda oboje hkrati? Poskusi razložiti, zakaj.

Premislita, kako bi se zgodba lahko drugače končala. Skupaj zapišita nov konec in ga predstavita razredu.

Zgodnico o komarju Zz upodobi v obliki stripa¹. Premisli, katere prizore boš narisal_a in kaj boš zapisal_a v oblačke.

¹zgodba, prikazana z zaporedjem slik in z besedilom v oblačkih (= Comic)